

om Korea angaar, er det jo ret umuligt for mig at svare paa, om det vilde være gaaet Korea anderledes, end det gik det, hvis det havde haft et efter Evne afpasset Forsvar. Det kan jeg ikke give det ærede Medlem noget definitivt Svar paa, for det kan intet Menneske svare paa. Men jeg kan sige saa meget, at Korea havde haft betydelig bedre Udsigt til at være en uafhængig, selvstændig Stat, hvis det havde haft et passende Forsvarsvesen. Det viser Historien tilstrækkelig mange Eksempler paa, at smaa Stater have undgaaet betydelige Farer, Angreb af lige saa overlegne Styrker som den, der den Gang truede Korea, fordi de have haft deres Neutralitetsværn i en saadan Orden, at det kostede Stormagterne for store Anstrengelser at bryde det.

Zahle: Jeg har først nogle Bemærkninger at gøre til den højtærede Udenrigsminister. Jeg vil forudskikke den Bemærkning, at jeg egentlig har megen Medfølelse med den højtærede Udenrigsminister. Der er mange Ting, som for mig tyde paa, at under heldigere Forhold vilde den højtærede Udenrigsminister have haft Betingelser for at gøre en overordentlig nyttig Gerning. Det gør mig egentlig ondt at se en Mand, der har haft mange Forudsætninger for at komme til at indtage en ganske overordentlig smuk Stilling og gøre en for sit Fædreland meget nyttig Gerning, paa Grund af de politisk meget uheldige Forhold, i hvilke han er kommen til at beklæde sit nuværende Embede, komme til at indtage en ganske modsat Stilling. Hvis den højtærede Udenrigsminister var kommen til at beklæde sit nuværende Embede paa en Tid, hvor det havde været muligt for ham at udtale det, som nødvendigvis maa siges, naar der skal tales forstandigt fra Udenrigsministerens Side i en saa lille europæisk Stat som Danmark, nemlig, at vi ikke kunne sætte vor Lid til vor Vaabenmagt, men af al vor Evne maa arbejde for den mellemfolkelige Rets Udvikling, fordi vi kun gennem dens videre Udvikling kunne finde en Betyggelse for vor Eksistens, saa vilde en meget smuk og fin Opgave være bleven stillet den højtærede Udenrigsminister, og jeg tror, at han havde haft mange Betingelser for at kunne virke godt for den. Nu kom den højtærede Udenrigsminister i sit Embede paa en Tid, hvor de politiske Forhold her i Landet fremkaldte en Svingning hos den nuværende højtærede Konseilspræsident,

saaledes at han bestemte sig for at slutte sig til Højres Krav om stigende Militæradgifter her i Landet og for at faa Højres politiske Støtte — saaledes staaer det for mig — besluttede sig til at ofre de Millioner paa det politiske Alter, som i det Øjemed maatte lægges der. Thi under den Mangel paa politisk Ledelse og Sammenhold, som har præget Højres Politik allerede i en Aarrække, var der blevet tilbage hos Højre det ene absolutte Krav: flere Penge til Militærvæsenet. Dette Krav har den højtærede Konseilspræsident nolens volens bøjet sig for ved at stille Forslag, som imødekomme dette Krav, og som ogsaa have mødt Tilslutning fra Højre. Den højtærede Konseilspræsident er jo nu Højres Fører, saa snart han vil være det, og i det Omfang, han vil være det. Naar det til Tider kan se ud, som om den højtærede Konseilspræsident ikke ubetinget var Højres Fører, er det kun, fordi han anser det for politisk opportunt til Tider at skjule, i hvor vidt Omfang han i Virkeligheden er det. Disse ulykkelige Forhold ere komne den højtærede Udenrigsminister til Skade ganske uden nogen Skyld fra hans Side. Det har drevet den højtærede Udenrigsminister ud i en Stilling, hvor han ikke kan sige det, som det vilde være saa smukt og værdigt for ham at sige fra den Plads, hvorpaa han nu sidder, de Ting, som det er forstandigt og rimeligt at sige for en Udenrigsminister i en lille Stat, paapege, hvorledes den mellemfolkelige Ret udvikler sig, og hvordan vi — om end med smaa Skridt — gaa frem, saaledes at den mellemfolkelige Ret bestandig yder de smaa Stater noget mere Betyggelse for deres Eksistens, end der har været tidligere. I Stedet derfor er den højtærede Udenrigsminister bleven tvunget ind i en Stilling, som efterhaanden er bleven ganske urimelig. Jeg giver den højtærede Udenrigsminister Ret i, at fordi denne Sag — som han i sin Udtalelse her den 21. Juni betegnede den — er saare alvorlig, er det ogsaa saare beklageligt og bedrøveligt, at den højtærede Udenrigsminister er bleven tvunget ind i et saa forkert Spor. Thi efterhaanden er den højtærede Udenrigsminister kommen til at hævde Ting, som ere aldeles urimelige, og til at faa et Standpunkt, der er ligefrem farligt for den danske Stat. Den højtærede Udenrigsminister paadrager gennem sine Udtalelser den danske Stat en Række af Forpligtelser, som den er fuldstændig ude af Stand til at opfylde. Efter den højtærede Udenrigs-